

Més crítiques de fiscalia als permisos

Retreu a Justícia que apliqui un "tercer grau encobert", el primer dia de permís de Forn

Forn sortint ahir de Lledoners ■ EFE

Onze morts en un atemptat ultradretà a Alemanya

L'agressor es va acabar suïcidant

188850-11470700

api

BiG

SERVEIS IMMOBILIARIS

C/ Montserrat, 41 · 08302 Mataró

Tel. 93 741 00 44

www.bigimmobles.com

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIVENDRES • 21 de febrer del 2020. Any XLV. Núm. 15277 - AVUI / Any XLII. Núm. 14147 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

Dimecres a La Moncloa

DIA D • Després d'un intercanvi de cartes i retrets entre governs, la taula de negociació es reunirà per primer cop dimecres vinent

TORRA • El president català insisteix que caldrà un mediador i reclama parlar del dret a decidir i de la fi de la repressió

SÁNCHEZ • El cap de l'executiu espanyol avisa que la negociació serà "molt llarga" i que cal començar per temes d'acord fàcil

Un camió aboca restes portades pel temporal en un solar proper a la platja de Santa Susanna, al Maresme ■ QUIM PUIG

Les seqüeles del 'Glòria'

Un mes després del temporal, les zones afectades recuperen a poc a poc la normalitat

Educació colla les escoles privades per tenir el concert

Hauran de garantir l'escolarització de l'alumnat desfavorit

Les noves infeccions ja arriben a Corea del Sud i a l'Iran

Disminueixen els contagis a la Xina

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselllectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Josep Maria Fonalleras

La meva Penyora

Arran del tancament de La Penyora, el restaurant que fa més de quaranta anys que va obrir a Girona, al carrer Nou del Teatre, he llegit el comentari d'un amic que parla del mil fulls de patata amb crema de llet i anxoves. No recordo si el plat es deia realment així, però era, efectivament, una combinació excel·lent –suau i alhora contundent– que jo hi havia menjat unes quantes vegades. I d'aquell plat, en van venir d'altres, més antics o més nous, des de les flors de carbassó (les esplèndides *fiore di zucca* farcides) als farcellets de pasta d'arròs al vapor, des del tataki de tonyina vermella al *carpaccio* de vedella. Ara escric aquests noms (i d'altres que tinc a la memòria culinària i no escric) i la majoria són de consum habitual i, amb més o menys qualitat, els pots trobar a qualsevol lloc. La diferència és que La Penyora, a part de ser una casa familiar, un recer on en Lluís Llamas i la Consol Ribas t'acollien amb amabilitat, cordialitat i

Hi he viscut des de sopars literaris i trobades amb amics a cites romàntiques i sobretaulas fins a la matinada

complicitat, es va convertir en un espai on, per primera vegada, descobries tot això. I no solament els plats, que aleshores eren una novetat sofisticada, sinó també la màgia que desprenia el local. Hi he viscut de tot. Des de sopars literaris i trobades amb amics a sobretaulas fins a la matinada. Des de celebracions tumultuoses a cites romàntiques que ara em retornen amb una estranya intensitat. Les taules, almenys les que recordo, les de dues persones, estaven parades sobre una antiga màquina de cosir, d'aquelles de pedals. El moviment del pedal, amb uns peus inquietos i nerviosos, era una manera de passar els nervis i tot un exercici de conjunció sentimental. Potser exagero. D'això fa mil anys. Però va existir. I també va existir una escala sinuosa i endimoniada que duia al lavabo i una cuina minúscula on mai no vaig saber com era possible que en Lluís fes el que feia. I va existir el moviment sensual de la Consol, ballarina, mentre cantava la carta. I un dinar trist, també, un divendres d'estiu. I sopars feliços al carrer. En part, som com som perquè La Penyora ha existit.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Jaume Perich

Un matí de fa molts anys vaig veure en Jaume Perich assegut, sol, en un bar de la Riera. Vivia a Premià de Dalt. Devia haver vingut a Mataró a fer una gestió. Davant el bar hi havia llavors els jutjats. Un dia, en Josep Cuní, nascut a Tiana, partit judicial de Mataró, em va dir amb aquell aire: “Per a mi, de l’anomenada capital del Maresme només existeixen els jutjats; de la resta en prescindeixo.” Potser es pensa que m’ofèn. Ni s’ho pensa: en Josep és així. Uns anys més tard, el primer de febrer de 1995, Jaume Perich va ingressar i morir a l’hospital de Mataró. Fa 25 anys.

Si de jove jo no hagués estat tan burro, vergonyós i prudent, aquell matí m’hauria acostat a Jaume Perich i li hauria dit: “Soc fill d’en Manuel Cuyàs.” Segur que hauria estat content. Potser fins i tot m’hauria indicat d’anar a casa el pare, que era a prop, i saludar-lo. S’havien conegut a l’editorial Bruguera, on tots dos treballaven. En Perich hi feia de redactor, amb taula de feina a l’edifici domiciliat al carrer Camps i Fabrès de Barcelona. El pare tenia la taula a casa. Passava per

“Aquest mes fa vint-i-cinc anys de la mort del cèlebre ninotaire

l’editorial un dia a la setmana, per entregar els dibuixos i rebre guions nous. En Perich es feia el trobadís, per les escales i l’ascensor. El pare no coneixia aquell noi jove que encara no havia despuntat, però en Perich li transmetia la seva admiració. En la seva opinió, Cuyàs era el millor dibuixant de Bruguera.

El règim de treball de l’editorial era dur. Els germans Francesc i Pantaleó Bruguera eren, podríem dir-ne, uns parents llunyans i no evolucionats de Schindler, el de la llista de la pel·lícula de Spielberg. Afectes al règim, s’avenien a donar feina a dibuixants i gu-

ionistes de l’època de la república, que d’altra manera haurien estat represaliats, a canvi de sous molt baixos i una renúncia de drets d’autor o laborals. El pare ja no formava part d’aquest contingent, i encara menys en Perich, però en rebien les conseqüències a l’hora de cobrar i reclamar millores. El pare no va fer mai vacances.

Perich va participar en la fundació del fanzín *Bang!*, dedicat a l’estudi de còmics i historietes. La primera entrevista, al número zero, és al pare i la signa ell. Al pare el sorprenia que aquell ninotaire esquemàtic sentís interès pel seu detallisme i classicisme. Es va passar tota la transició rient-li els acudits a diaris, revistes i llibres. “Aquest és aquell noi tímid de Bruguera?” *Un abric verd penicil·lina*, l’inèdit que ha publicat el seu amic i col·lega Kap, l’hauria esglaiat.

El Perich que vaig veure s’havia fet un nom. Li hauria dit que, a través de la mateixa editorial, el pare havia passat a dibuixar a revistes angleses, que pagaven molt millor. A condició de renunciar a la firma, això sí. Si jo no explico aquestes coses, qui ho farà?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/klff9k>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Dimecres

Es lamentava fa una setmana el president Quim Torra en una entrevista en aquest diari que no sabia quina és la proposta que el govern espanyol té per desencallar el conflicte entre Catalunya i Espanya. Una setmana després, continuem sense saber-la. Des d'ahir, però, sabem (tot i aquest ridícul de les cartes amunt i avall per fixar una data) que finalment Sánchez i Torra, i tota la resta de la taula de negociació, s'asseuran dimecres de la setmana vinent. A La Moncloa. I sabem, perquè així li ho ha fet arribar Torra per escrit, de què vol parlar el president català: reconeixement i exercici del dret d'autodeterminació a Catalunya, fi de la repressió, amnistia i reparació. De Sánchez, en canvi, si fem cas de les declaracions que va fer ahir mateix, en sabem ben poca cosa. La primera, que no té pressa: "Siguem molt conscients que anem a una negociació molt llar-

“Ai, ai, ai, quina olor de pluja de milions, obres i infraestructures!

ga, molt prolongada en el temps, i complexa com a conseqüència dels molts temes que s'han anat enquistant per falta de diàleg entre les anteriors administracions.” I, segona, que té moltes més ganes de parlar de carreteres que no pas del fons de la qüestió. O això és el que interpreto quan li sento a dir: “El més important és que parlem en primer lloc de les coses en què podem arribar a acords de manera molt més fàcil, i no pas començar per

les conclusions.” Ai, ai, ai, quina olor de pluja de milions, d'infraestructures, d'obres i de promeses. Serà interessant, seguir aquestes reunions (he estat a punt d'escriure negociacions, fixin-se que optimista!). Jo, ja em sap greu dir-ho, soc una mica escèptic. Per estadística –mai compleixen gaire res– i perquè si del que parlem és del dret de decidir i no de carreteres (o no només de carreteres), no veig Sánchez fent un Cameron. I sobretot, és clar, perquè tot plegat passa en un clima preelectoral i fruit d'un acord entre partits, i no pas entre governs, que el que negociaven era una investidura. L'objectiu era la investidura, i la condició que li va posar una part de l'independentisme va ser assegurar-se en una taula. D'aquí tots els embolics. Tant de bo, però, que finalment a partir de dimecres sapiguem què proposa Sánchez. Els ho he dit, no, que en soc escèptic?

EDITORIAL

La fiscalia no en té mai prou

Les mesures acordades, amb tota legalitat i segons el reglament vigent, pel Departament de Justícia que estan permetent als presos independentistes gaudir de permisos penitenciaris han indignat la fiscalia espanyola, que sembla que no tingui aturador en la repressió cap al sobiranisme i que continua insistint, per tant, que uns homes i dones condemnats injustament passin el màxim de temps a la presó. La fiscalia espanyola, o bona part d'ella, sembla haver-se imbuït d'un sentit d'estat que no li correspon de cap manera. D'un paper de defensora de la unitat de la pàtria que depassa qualsevol dels límits establerts en la llei i que obvia que som davant d'un problema polític i que com a tal s'ha de tractar i solucionar. Els escrits dels fiscals, amb valoracions totalment fora de lloc sobre el “penediment” o no d'alguns dels condemnats, amb comparacions gens adequades com la que fa referència a un violador no penedit, venen a demostrar el que ha estat evident des del primer moment: que la fiscalia només vol castigar els polítics sobiranistes. Talment com si fóssim segles enrere. L'insòlit escrit d'ahir del fiscal del procés de l'1-O, Javier Zaragoza, en un diari espanyol és una nova prova d'aquesta voluntat repressora.

La fiscalia, a més, sembla ignorar, com ha fet bé de recordar la conseller de Justícia, Ester Capella, que el penediment ja no és requisit per atorgar permisos als presos, sinó més aviat “una reminiscència del passat”, com va dir ahir ella mateixa. Els fiscals, d'una duresa excepcional en els recursos que presenten, obvien també que els condemnats, malgrat saber que ho són injustament, han assumit els fets, malgrat discrepar de la qualificació jurídica dels mateixos.

De reüll

Marta Monedero

Solidaritat a l'infern

Quan fa 75 anys de l'alliberament d'Auschwitz i l'extrema dreta torna a escampar-se per Europa, la memòria d'aquells que van sobreviure a la barbàrie continua sent imprescindible. Tot i l'existència d'un gruix de llibres i pel·lícules sobre l'Holocaust, sempre ens estimula l'aparició de novetats que escapcen el risc de pensar que ja ho sabem tot sobre com sobreviure al cor de l'infern. De la trilogia sobre Auschwitz de l'escriptora francesa Charlotte Delbo, iniciada amb *La mesura dels nostres dies* (que aborda el difícil encaix del retorn

Segona entrega sobre les dones a Auschwitz de Delbo

després del trauma), ens n'arriba ara la segona entrega, l'esplèndida *Cap de nosaltres tornarà*, un text d'escenes, poemes i evocacions, altament poètic, escrit en un plural femení i amb esclatxes de tendresa que s'escolen entre el retrat de la deshumanització més descarnada. La traducció fluida de Valèria

Gaillard ens submergeix des de la primera ratlla en aquesta història de Delbo, qui amb 229 militants de la resistència va ser enviada a Auschwitz i a Ravensbrück. Quan els aliats van alliberar el camp, en quedaven 49, de vives. La xifra pot semblar baixa, però amb les condicions que patien no ho és gens. I un dels motius és la solidaritat entre les recluses. *Cap de nosaltres tornarà* és l'altaveu de la memòria de dona projectada des de la millor literatura. Una literatura que mostra la força de l'amistat i la camaraderia femenina enmig de l'horror. Corprenedora.

Les cares de la notícia

CANCELLERA ALEMANYA

Angela Merkel

Fermesa davant el racisme

La cancellera alemanya va mostrar de nou ahir la seva fermesa davant el feixisme. Com ja va fer dies enrere fent desmuntar el pacte amb la ultradreta per governar Turíngia, ahir, després de la matança de deu persones, prop de Frankfurt, no va dubtar a qualificar el racisme de “verí”.

ACTOR

Harrison Ford

Un veterà en forma

A punt de complir 78 anys i en plena preparació per tornar a interpretar Indiana Jones en un cinquè lliurament de la mítica saga, Ford arriba a la cartellera amb una nova proposta per a tota la família: *La crida salvatge*. Tot un veterà que encara gosa amb el gènere d'aventures.

FISCAL DEL TRIBUNAL SUPREM

Javier Zaragoza

Afany de venjança

L'afany de venjança del fiscal que va exercir l'acusació en el judici del procés es desbordava ahir en un article a *El Mundo* en què insistia que els condemnats van cometre un delictes de rebel·lió i criticava el compromís del govern espanyol de reformar el Codi Penal pel delictes de sedició.

Tal dia com avui fa...

1 any

Vaga general

El Punt Avui s'adhereix a la vaga general convocada en solidaritat amb els presos polítics jutjats al Tribunal Suprem per l'1-O.

10 anys

Furts als hípers

Els furts d'alguns aliments als hipermercats creixen un 40%. La recessió incrementa els robatoris de llaunes, embotits i productes frescos.

20 anys

Plega Pimentel

El president del govern espanyol, José María Aznar, contraposa l'actitud de l'exministre en l'afer de corrupció a la dels socialistes.

Full de ruta

David Portabella

Gamberros al Congrés

Si ha seguit cap de bat al Congrés dels Diputats haurà vist la solemnitat i el rigor facial de tots els membres de la mesa.

Sí, tothom recorda la imatge de Celia Villalobos jugant amb passió a Frozen amb la tauleta mentre Mariano Rajoy i Josep Antoni Duran i Lleida debatien al 2016 i ella era presidenta substituïda de Jesús Posada. "No jugava al Candy Crush, era Frozen!", va dir al seu dia, com qui escriu una pàgina d'or al temple on va parlar Cánovas del Castillo. Però si s'oblida Villalobos i s'observa la mesa que presideix Meritxell Batet, es veu que ella, Alfonso Rodríguez Gómez de Celis (vicepresident primer), Ana Pastor (vicepresidenta segona), Gloria Elizo (vicepresidenta tercera), Ignacio Gil Lázaro (vicepresident quart), Gerardo Pisarello (secretari primer), Sofia Hernanz (secretària segona), Javier Sánchez (secretari tercer) i Adolfo Suárez Illana (secretari quart) tenen mesura institucional. Qui se'ls imagina fent una innocentada a un company

A la mesa del Congrés els del PSOE i els de Podem voten a favor d'Adolfo Suárez Illana per a la junta de personal. I ell ni ho sabia ni ho volia

com si fossin universitaris gamberros que reben un novell? Doncs això és el que ha passat lluny dels focus. El que hi havia en joc era la designació del membre de la mesa del Congrés que va a la junta de personal i s'encarrega de parlar amb tots els funcionaris de la cambra, des de policies fins a uixers, i escoltar i atendre les queixes de tots. Ras i curt: un martiri que ningú vol. I què van fer els socialistes Batet, Rodríguez Gómez de Celis i Hernanz i els de Podem Elizo, Pisarello i Sánchez? Pactar un nom amb la popular Pastor? No. El que van fer els del PSOE i els de Podem és proposar Adolfo Suárez Illana (PP) i votar a favor d'ell per enviar-lo a la junta de personal com el seu home. Els funcionaris ho veien bé; el problema és que Suárez Illana no va saber que era el proposat fins que ja va ser designat. Per sort per a Suárez Illana, el Congrés no és el Vaticà i es pot renunciar en contra de la *fumata* blanca, així que ha deixat la plaça vacant. Quan observin el Congrés, no es deixin atrapar per la solemnitat i recordin que hi ha espai per ser un gamberro institucional.

Tribuna

Abel Maríné. Professor emèrit de nutrició i bromatologia. Campus de l'Alimentació. UB

'The Economist' i alimentació

La revista *El Temps* ha publicat *El món en 2020*, traducció al català del balanç i, sobretot, les perspectives, que *The Economist* aborda cada any sobre política, economia, cultura i ciència d'abast mundial. Entre els articles que inclou, quatre fan referència als aliments, i ens orienten sobre aspectes concrets que ens afecten a l'hora de menjar i beure.

AL PRIMER, *El got mig buit*, Slavea Chankova constata que "un segle després de la llei seca, beure està passant de moda", que en gairebé tots els països occidentals els adolescents comencen a beure més tard que abans, i que els mil·lennistes (entre 20 i 40 anys) també consumeixen menys alcohol. No està segur que això passi a casa nostra, però sembla que les dades, no acceptades per tot el món científic, que indiquen que l'alcohol és cancerigen, fins i tot en petites quantitats, estan fent oblidar que dosis baixes tenen uns certs efectes protectors enfront dels trastorns cardiovasculars, com passa en el marc de la dieta mediterrània. Al

segon, *Una dieta per salvar la humanitat*, Guido Barilla, president del Grup Barilla, el gran productor italià de pasta, posa en relleu que cal un canvi de paradigma en la producció i consum d'aliments, i tornar als vells costums mediterranis de seure a taula per menjar a poc a poc, amb força verdura i fruita fresca i amb un gotet de vi negre. A més, l'empresa treballa amb acords respectuosos amb pagesos de proximitat. Per cert, que trobem fets positius similars en els criteris de la firma Ametller Origen d'apropar-se i valorar el producte de pagès de proximitat, segons explica Ramon Roca a *L'Econòmic* d'aquest 9 de febrer.

AL TERCER, *L'agricultura s'enfila*, Paul Markillie ens informa de l'agricultura vertical, que conrea plantes en substrats sense sòl i en safates amuntegades; és a dir, en granges verticals construïdes dins o al costat de les ciutats, o fins i tot als mateixos supermercats, amb uns costos energètics baixos. Si això va així, i potser calgui en certes circumstàncies, on queda el paper clàssic

del pagès i la cura del territori? Aquest és un bon exemple del que s'ha denominat "prosperitat sense natura", sobre la qual hi ha hagut debats recents a casa nostra. Al quart, *La fina línia verda*, Ann Vroe es refereix als tubets o canyes per xuclar begudes, un residu del qual convé prescindir. També a l'esmentat *L'Econòmic*, Jordi Garriga ens informa de plàstics biodegradables elaborats a Catalunya per Venvirotech.

EN DEFINITIVA, a escala mundial o al nostre entorn, els problemes i les solucions són prou semblants. Segons com i què mengem i bevem, estem determinant la nostra salut i la del planeta, i el futur del medi rural i dels nostres pagesos, que tenen tota la raó de queixar-se. Això vol dir no només omplir-nos la boca de "sostenibilitat" i "proximitat", sinó actuar en conseqüència. Recordem, una vegada més, la frase de l'economista francès Christian Jacquiau, molt crític amb la gran distribució: "Quan comprem, decidim quina mena de societat volem." Com deia Salvador Cot fa una dies, podríem començar per comprar més taronges de l'Ebre.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Divendres, dissabte i diumenge

■ Sr. Manuel Cuyàs, fa temps que, gràcies a El Punt Avui, tinc el goig de llegir-lo.

Malauradament, ara amb menys intensitat que abans ja que, per l'atenció a la seva salut, només podem fruit dels seus articles tres dies a la setmana.

Espero i desitjo la bona evolució de la seva malaltia per tornar a la normalitat ben aviat per poder fruit diàriament dels seus articles.

Els seus escrits em fan sentir molt propera a tota aquella gent que coneix i ha conegut i tractat al llarg de la seva vida, inclosos els que malauradament ja ens han deixat i que vostè tan casolanament descriu.

Llegir els seus *Vuits i nous* em fa gaudir, sovint somrient, i em refresca moltes vivències a llocs que nosaltres també hem

trepitjat i dels quals vostè ens amplia els coneixements amb les seves anècdotes personals. Podria anomenar-ne moltes, però segur que me'n deixaria moltes més.

He seguit, més o menys, el seu delicat estat de salut des del mes de novembre del 2019 quan cada dijous participava a la tertúlia del seu bon amic Xavier Graset amb les seves encertades anàlisis dels moments que hem viscut i encara vivim al nostre país, no gens fàcils, per cert.

Quan ha parlat de la seva salut, no s'oblida d'anomenar el personal sanitari que fa possible, amb el tractament i medicació, la millora del seu cos.

Avui (diumenge dia 16 de febrer) veig que hi ha el seu article *Sense Mobile*.

Vaig a llegir-lo i, com sempre, espero fruit de debò.

Gràcies per tot i una bona i prompta recuperació!

CARME BRAULIO I PINA
Barcelona

Diàleg o una altra cosa?

■ L'admirat J.M. Espinàs m'aconsellaria que el terme *cosa* no el fes servir gaire, perquè és massa genèric. Però pensant en la taula de diàleg amb el govern espanyol, em costa concretar més. Ho intentaré. Si la cosa s'hagués planificat com una veritable taula de negociació es parlaria amb propietat, donat que els temes de discrepància són tan importants i venen de molt lluny, assumint el diàleg en un full de ruta sense cap censura en qüestions a tractar. Si no és així, no sembla seriós políticament; o és que en política no s'hauria de poder parlar de tot? El que planteja el PSOE, sobretot, és una mena de conversa, que si no fos pel protocol es podria realitzar en una taula de bar o, si apugem el nivell, en una d'un bon restaurant. I ja sabem qui paga la factura des de fa segles.

Una taula entre dos governs per tractar el dret a l'autodeterminació i l'amnistia per als presos polítics necessita un mediador per donar fe a la comunitat internacional de com avancen les negociacions. No l'admetran, ni tan sols un notari conservador del Col·legi Oficial de Madrid. Al màxim que estarien disposats és que hi hagués un relator, però no qualsevol sinó el que fa uns tres anys va córrer per les xarxes en un *mem*: el suposat relator proposat per Madrid era l'inspector Torrente, el del *brazo tonto de la ley*. I ara Pedrito voldria que s'hi incorporés el PP... Com que tot plegat és molt poc precís, s'acabarà com el rosari de l'aurora, els dolents serem els qui no haurem acceptat ser una regió de Ñ. Bé, regió/comunitat autònoma, *tanto monta, monta tanto y Cierra España*.

A omplir Perpinyà!!!

SALVADOR DOMÈNECH
Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental)

La frase del dia

“Cal estudiar si aquest espai de diàleg entre la Generalitat i l'Estat vulnera la llei”

José María Espejo Saavedra, SECRETARI GENERAL DE CIUTADANS

Tribuna

Agustí Colomines i Companys. Professor d'història contemporània de la UB

Josep Benet, 100 anys

Fumava sense parar. Josep Benet va ser el senador més votat a tot l'Estat en les eleccions generals del 1977. Era un advocat catalanista i un “guerriller” antifranquista, en paraules de Ridruejo. Llavors servidor no era encara el seu secretari. Ho vaig ser després que Benet encapçalés la candidatura del PSUC al Parlament el 1980 gràcies a les gestions de la família Ribas-Seix, a la qual no agrairé mai prou que em prestés ajuda en uns moments difícils per a mi. Així que, mentre estudiava la carrera d'història, ajudava el senyor Benet, que és així com l'anomenava, en tot el que calgués, tant en els aspectes parlamentaris, que no eren pocs, perquè va combinar la condició de senador a Espanya i la de diputat a Catalunya fins al 1982, com en la seva vessant d'historiador. El despatx estava situat al carrer de Casp, en un petit àtic transformat en oficina, que només tenia tres habitacions, una de gran que ocupava ell, una de petita que ocupava jo i una altra encara més petita que servia d'arxiu. La meua feina consistia, sobretot, a picar a màquina qualsevol cosa, ordenar l'arxiu, que era un veritable desordre, amb un munt de carpetes farcides de retalls de diaris. Sovint acompanyava Benet al Parlament i feia les gestions típiques d'un secretari. No era un assessor com els que ara envolten els grups parlamentaris, perquè llavors això no s'estilava, i, a més, dubto que el senyor Benet hagués acceptat una figura així. Si estiguéssim parlant d'un advocat amb bufet propi, es podria dir que servidor hi feia de passant.

SI JOSEP TERMES em va inocular el virus de la història, amb Josep Benet vaig aprendre la cara B de la política. Vull dir allò que no es veu, entre bastidors, i que pot fer triomfar una proposta o destrossar-la, segons com s'actui. No és que amb el senyor Benet no aprenguéssim

història, perquè en vaig aprendre, i molt, però aleshores no era la seva activitat principal. Transcrivía textos, perquè ell escrivia a mà amb un clàssic bolígraf Bic de tinta blava, i jo havia d'endevinar què significaven els gargots, primer, de l'original, i després de les successives correccions que introduïa en les còpies mecanografiades. Repetint i repetint les còpies també s'aprèn molt. Vaig passar a màquina les primeres versions de llibres que Benet va publicar al cap de molts anys sobre els afusellaments de Carles Rahola (1999), Domènec Latorre (2003) o el president Companys (1990). Benet es va proposar demostrar que el franquisme havia estat un règim criminal que, a Catalunya, a més, havia tingut actituds genocides, com va deixar escrit en el llibre *L'intent franquista de genocidi cultural de Catalunya* (1995), que és la reelaboració del seu primerenc, i anònim, *Informe sobre la persecució de la llengua i la cultura de Catalunya pel règim del general Franco*, publicat per Edicions Catalanes de París el 1973. Feia servir una tècnica historiogràfica molt positivista, com si estigués incoant un sumari. Era un advocat-histo-

“Josep Termes em va inocular el virus de la història i amb Josep Benet vaig aprendre la cara B de la política. allò que no es veu, entre bastidors

riador, més que no pas a l'inrevés. Però tenia un olfacte historiogràfic molt fi. Sabia buscar i triar, que és la feina d'un estudiós, i en aquest aspecte estic segur que em va ensenyar, també, l'ofici d'historiador. No oblidaré mai el dia que em va enviar a Madrid a cercar la fitxa policial de Companys. Vaig ser la primera persona que va veure-la.

LA TRANSICIÓ VA SER el punt culminant de la carrera política de Benet, però va començar a declinar ben d'hora. Benet va contribuir d'una manera inestimable perquè el PSUC obtingués 25 diputats el 1980. I això és tan cert com que la corba descendent va començar el 1982, just quan els comunistes van decidir presentar la moció de censura contra Jordi Pujol. L'oficina del carrer de Casp es va convertir en una *war room* frenètica, on Benet anava preparant la moció a partir dels informes que rebia de la mà de diversos “experts” del PSUC. Xavier Folch exercia de comissari *in pectore*, assegut permanentment a la taula rodona que hi havia al despatx principal. Entretant, servidor i qui llavors era la secretària de Pere Portabella, l'Àngels González, fèiem tornos per transcriure el discurs que Benet polia meticulosament mentre buidava els paquets de Ducados. Benet va perdre la moció perquè ni el PSC va votar-hi a favor. La delirant explicació que en va fer ICV en un llibret publicat el 2008 no s'ajusta gens a la realitat. En especial perquè obvia que l'ocàs de Benet va ser paral·lel a l'esbudellament entre les diverses faccions comunistes. Benet no va repetir com a candidat el 1984 i el PSUC esdevingué una minoria de sis diputats. La historiografia va sortir-hi guanyant. Ja tenia prohibit fumar i seguia fumant. Malgrat que intentés dissimular-ho amb les romboïdals Juanola, la Florència Ventura, la seva dona, ho notava quan al capvespre venia a buscar-lo puntualment.

De set en set

Xavier Cortadellas

Parlar

Va haver-hi un temps que a Catalunya les famílies no es parlaven. La causa, naturalment, era el procés. El cas és, però, que no es parlaven. I era

trist. No es parlaven ni per Nadal ni per Cap d'Any ni per cap altra festa entranyable d'aquelles en què els lligams de sang es barregen amb torrons, xampany, caviar del car, vi del bo i llagostes o el pobre animal que vulguin. Sí, era trist haver d'anar endrapant i bevent en silenci. Costava molt de pair. I mai tan ben dit. Fa uns dies l'alcalde de Vic, una alcaldessa que per postres té com a cognom una lletra, l'ha feta encara més grossa perquè va provar d'argumentar que seria millor que els catalanoparlants no canviessin de llengua a Catalunya quan s'adrecen a algú que pensen que hi ha la possibilitat que no l'entengui. Potser va equivocar-se en els exemples, però ara alguns d'aquells que el que no els agrada és el català fan creure que s'han empatat. No hi fa res que molts d'ells siguin hereus directes dels inventors del Dia de la Raza, justament diuen que la racista és ella. I li parlen no en la llengua que defensava, sinó en una altra que saben que l'alcaldesa entén. Són, és clar, tots ells els que no la volen entendre. Tot plegat és tan trist com el que ha passat al pobre Agustí Colomines, que escriu que ha comprat “una assistent de cuina, comercialitzada amb el nom d'Alexa” i que ha descobert que no entén el català. Ja és ben fumut. Una família que encara quedava unida a Catalunya i ara un giny de cuina els començarà a dur problemes! De moment, els de can Colomines han optat per parlar-li en català. I com que, per més artificial que sigui, la intel·ligència sempre té alguna cosa a veure amb la intel·ligència, l'Alexa ha començat a entendre algunes paraules. Moltes vegades –també és veritat– els contesta naps quan ells diuen cols, però, en fi, ja que parlen sempre en català, seria pitjor que la discriminessin.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Sortides dels presos polítics per l'article 100.2

La fiscalia s'oposa als permisos mentre Forn surt per primer cop en dos anys, i per treballar

El litoral fa balanç un mes després del 'Glòria'

Els passejos marítics estan més nets però pendents de refer-se, com els de l'Ebre i la Tordera

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez i Torra se citen

ACORD • La data es pacta amb un intercanvi de cartes i trucades **XOC** • Topen de nou pel mediador **ROLS** • La vicepresidenta Calvo i el ministre autodeterminista Castells, a la mesa

D. Portabella / J. Alemany
MADRID / BARCELONA

Un intercanvi epistolar va solucionar finalment el torcebraç entre la Generalitat i La Moncloa per la data en què ha de néixer la mesa entre els dos governs pactada entre el PSOE i ERC i que serà copresidida per Quim Torra i Pedro Sánchez. Finalment serà el dimecres 26 de febrer a la tarda a Madrid, una vegada les objeccions del president Torra, tant des del punt de vista de les formes com de l'atenció a l'agenda més personal –de “caràcter personal i privat”–, van doblegar l'equip de Sánchez fins a enterrar la data inicial del dilluns 24 de febrer que va ser pactada entre el republicà Gabriel Rufián i la socialista Adriana Lastra.

Després d'intercanviar trucades telefòniques i epístoles de Barcelona a Madrid i de Madrid a Barcelona, al final es va acordar guanyar dos dies de temps i fixar la mesa per a dimecres que ve, dos dies després de la data inicial i en un dels dies que Torra havia ofert per carta a Sánchez com a alternativa, que li va obrir l'agenda per als dies 21, 23 (diumenge) 26, 27 i 28 de febrer com a mostra que no vol defugir el diàleg ni posar excuses. Tot i això, ahir al migdia la consellera de Presidència i portaveu del govern, Meritxell Budó, assegurava en una visita de treball a Terrassa que havien rebut la trucada des del govern espanyol

dient que reobrien una carta en què s'acceptava la proposta del dia 26, però la consellera assegurava: “Encara no l'hem rebuda a Presidència”, tot i que sí que l'havien llegida a través dels mitjans de comunicació cap a les onze del matí. Finalment la van acabar rebent cap a quarts de tres de la tarda.

En l'era de les noves tecnologies al final han estat les cartes les que ho han acabat desencallant, l'endemà que La Moncloa proposés, via telefònica, el dia 24, després de pactar-ho amb ERC, i que va provocar les queixes de Torra i JxCat per una qüestió de forma, en considerar que no es respectaven els compromisos de la primera trobada entre presidents del 6 de febrer que serien dos equips tècnics els que consensuarien la data, l'ordre del dia i el lloc on s'hauria de celebrar.

A la Generalitat el matí va començar amb una reunió entre president català, Quim Torra, i el vicepresident, Pere Aragonès, per preparar aquesta trobada per “anar treballant l'estratègia”, l'ordre del dia i la composició de la trobada entre els dos executius, va explicar Budó, tot i que dies abans el govern assegurava que l'equip tècnic ja estava definit, però que no el farien públic.

El mediador

En la carta de Torra a Sánchez, el president català posa en relleu quins són els continguts a tractar per a “la resolució del conflicte

Taula de negociació per al 26-A

PABLO IGLESIAS

CARMEN CALVO

PEDRO SÁNCHEZ

QUIM TORRA

PERE ARAGONÈS

CAROLINA DARIAS

SALVADOR ILLA

MANUEL CASTELLS

Lloc: Palau de la Moncloa

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

polític” que passa pel “reconeixement i exercici del dret a l'autodeterminació de Catalunya” i la “fi de la repressió, amnistia i reparació”, mentre també especifica que les condicions favorables per a la negociació passen per establir un calendari de treball, un “sistema de validació i proposta de mediació internacional” i el reconeixement de totes les parts en conflicte, “incloent presó i exili”. Unes condicions per tractar en la reunió que Pedro Sánchez ja va descartar ahir des de Brussel-

les; va deixar clar: “El més important és que en primer lloc parlem de les coses en què puguem arribar a un acord de manera més fàcil”, i “no començar per les conclusions”. I concretant en la figura del relator o mediadors que demana Torra emparant-se en el compliment d'una resolució aprovada pel Parlament, però que ERC, tot i defensar-la, no la veu una condició que impedeixi tirar endavant la taula de negociació, Sánchez va insistir una altra vegada que aquesta figura “seran els

47 milions d'espanyols, que seran conscients i co-neixedors” dels acords a què s'arribi durant les reunions. Una negociació que també va reiterar que serà “molt llarga i prolongada com a conseqüència de molts temes anquilosats” els darrers anys i per falta de diàleg.

Sánchez advertia que cal ser “generosos, responsables” i tenir “altura de mires”, i va defensar l'esperit de retrobament amb què ja va assistir a la primera trobada amb Torra el 6 de febrer, després de

“molts anys de retrets, de manca de diàleg” i d’“incomunicació i fractures”.

En la línia del que també va expressar al matí la consellera de Presidència, la portaveu de JxCat al Congrés, Laura Borràs, insistia que el mediador no és un capritx propi, sinó que ja va ser acceptat per la delegació de Sánchez i Calvo a Pedralbes. “L'important és que es pugui parlar de tot. I el mediador era una figura que ja havia acceptat el govern espanyol abans d'aixecar-se de la mesa”, avisava Borràs.

L'APUNT

La garantista justícia espanyola

Xavier Miró

La demanda presentada per l'advocat de Junqueras contra el president del Parlament Europeu per haver-li denegat la protecció de la immunitat al ritme que li marcava la música dels tribunals penals i administratius espanyols és un bon retrat d'una justícia que es considera de les més garantistes d'Europa i del món, en paraules de líders judicials i polítics espanyols i ca-

talans. La Junta Electoral Central (JEC) declara eurodiputat Junqueras però no li permet prendre possessió de l'acta de cap manera quan el Suprem li nega la sortida de presó tot i preguntar al Tribunal de Justícia de la UE (TJUE) si és immune. I quan el TJUE dictamina que sí que ho era quan la JEC i el Suprem no li ho van reconèixer, el Suprem respon "se siente".

en per al 26-F

Els presidents Sánchez i Torra, durant la trobada del passat 6 de febrer ■ ORIOL DURAN

Actors espanyols definits i incògnites en els catalans

Mentre de la banda espanyola es coneixien ahir tots els noms dels actors polítics que integraran la mesa de negociació, de la banda catalana continuen les incògnites sobre qui acompanyarà el president Quim Torra i el vicepresident Pere Aragonès.

Al costat de Pedro Sánchez i del confirmat vicepresident segon, Pablo Iglesias, hi serà la vicepresidenta primera, Carmen Calvo, molt qüestionada arran de la polèmica pel relator, que va arribar a acceptar per escrit. La

resta dels components són: el ministre de Sanitat i home del PSC, Salvador Illa; el ministre d'Universitats i home dels comuns, Manuel Castells, i la ministra de Política Territorial, la canària Carolina Darias. La incorporació del sociòleg Manuel Castells, partidari del dret a decidir que no ha amagat l'autodeterminisme en les entrevistes, va ser ben rebuda des de JxCat i celebrada per Jaume Asens als passadissos del Congrés. "Em sembla una gran notícia que algú que co-

neix les arrels del conflicte català com és el cas de Manuel Castells pugui seure a la mesa."

Per part del govern de la Generalitat, i per complir criteris de paritat, de representació entre els socis de JxCat i ERC, i tenint en compte els perfils dels temes a tractar, les travesses també hi situen la portaveu del govern, Meritxell Budó; la consellera de Justícia, Ester Capella; el conseller d'Interior, Miquel Buch, o el d'Exteriors, Alfred Bosch.

Ciudadans es planteja fins i tot un recurs als tribunals en entendre que la mesa que consagra la bilateralitat Estat-Catalunya pot vulnerar la legalitat, mentre la seva líder al Parlament, Lorena Roldán, afegia que la carta que Torra va fer arribar a Sánchez demostra que "no és cap taula de diàleg, sinó una taula de xantatge".

El secretari general del PP, Teodoro García Egea, per la seva banda, va criticar que Sánchez "posa a disposició" del president Torra "no només els mit-

jans de l'Estat sinó també la seva pròpia agenda". En una atenció als mitjans als passadissos del Congrés, va retreure a Sánchez que "no vol molestar Torra" i que "només està governant per als seus socis".

Amb el pacte sobre la data es posa fi al serial pel naixement d'una mesa que s'havia de posar en marxa en els quinze dies posteriors a la formació del govern espanyol, com recollia el pacte entre el PSOE, el PSC i ERC i que va expirar el 29 de gener. Aquesta és la gran bandera

d'ERC –també electoral– i que mereix una mirada més escèptica des de JxCat. Si bé els republicans han viscut la forja de la data amb la sospita que si no era per ells la mesa no arrencaria mai i que JxCat els fustigaria per això, els de Carles Puigdemont s'han sentit ignorats pel diàleg fluid de Rufián amb Lastra fins arribar a l'enuig per haver anunciat una data cuinada només entre ells que desafiava Torra i la seva agenda personal. A l'hora d'acordar la data, hi ha pesat molt tam-

Les frases

“L'important és que en primer lloc parlem de les coses en què puguem arribar a un acord fàcil”

Pedro Sánchez
PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

“El mediador era una figura que ja havia acceptat el govern espanyol abans d'aixecar-se”

Laura Borràs
PORTAVEU DE JXCAT AL CONGRÉS

“Cal la figura del mediador, i ho posem en l'ordre del dia per poder-ne parlar en aquesta trobada”

Meritxell Budó
PORTAVEU DEL GOVERN

“No és cap taula de diàleg, sinó una taula de xantatge”

Lorena Roldán
PORTAVEU DE CS AL PARLAMENT

“La proposta de mediador és un guió passat d'un moment en què el diàleg estava trencat”

Jaume Asens
PRESIDENT DE PODEM AL CONGRÉS

El ple del 27 de gener, amb el diputats de JxCat aplaudint Quim Torra ■ JOSEP LOSADA

Nova pugna de JxCat i ERC per restituir Torra com a diputat

El republicans esmenen la proposta del seus socis de deixar sense efecte la decisió del secretari general

J.A.
BARCELONA

S'albira una nova confrontació entre JxCat i ERC al Parlament per la restitució dels drets com a diputat del president de la Generalitat, Quim Torra, una qüestió que va mostrar amb cruesa la crisi de confiança dels socis en el ple del 27 de gener, que va culminar dos dies després amb l'anunci del president de convocatòria d'eleccions un cop s'aprovés el pressupost. JxCat va registrar una proposta de resolució el mateix dia que el secretari general del Parlament, Xavier Muro, va donar instruccions a la cambra de retirar l'acta a Torra, en la qual demana que el ple acordi deixar sense efecte les seves instruccions en què executava la decisió de la Junta Electoral Central (JEC) i que es confirmi la condició de diputat de Torra. En aquell ple el president del Parlament, Roger Torrent, va anunciar que no comptabilitzaria el vot de Torra per no comprometre "la validesa de les decisions de la cambra catalana".

L'última esmena que es publicava ahir al *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) demana afegir un altre punt per "denunciar" que els acords de la JEC i la denegació de les mesures cautelars per part del Suprem "vulneren l'autonomia parlamentària", motiu pel qual "cal defensar les institucions combatent la decisió de la JEC" i protegint la "validesa, l'eficàcia i la seguretat jurídica" dels acords que adopta el Parlament". ■

Els republicans han presentat esmenes a aquesta proposta que s'haurà de tractar a la mesa en què atribueixen a la JEC i al Tribunal Suprem (TS), i no al secretari general com diu JxCat, haver "usurpat" l'acta a Torra en una decisió "injusta i impròpia d'un estat democràtic i que ha vulnerat els seus drets polítics". El republicans no comparteixen la voluntat de "deixar sense efecte" la decisió i prefereixen la fórmula d'"adoptar totes les mesures possibles" per revertir els acords de la JEC i restituir-lo en la seva condició de diputat.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont, per una “estratègia compartida”

El president escalfa motors amb la nova plataforma de suport dissabte i l'acte massiu a Perpinyà el dia 29

E. Ansola
BARCELONA

El protagonisme del president Carles Puigdemont s'intensifica i aquest cap de setmana ocuparà l'escena política catalana amb la presentació a l'Ateneu Barcelonès d'una plataforma transversal de suport. I això set dies abans que el mateix Puigdemont aterri a Perpinyà en un acte que ja ha desbordat totes les expectatives i en què el nombre d'autobusos i participants ja es compta a centenars i a milers. Per acabar de reblar la presència de Puigdemont i el seu paper en la política catalana, el 2 d'abril es presentarà el seu llibre *M'explico*, sobre els fets d'octubre del 2017.

Aquest conglomerat d'actes i altaveus es produeix, a més a més, a les portes d'unes eleccions catalanes en què l'espai independentista està fragmentat a causa de les divergències entre JxCat, ERC i la CUP i de fortes discrepàncies en l'espai exconvergent, entre el grup parlamentari de JxCat i el PDE-CAT, així com en els in-

La data

22.02.20

presentació de la plataforma en suport de Puigdemont, que aposta per fer una candidatura de país.

tents de refer-lo, de moment, sense èxit, a través de la Crida. Un espai, el que abans ocupaven les sigles de CiU, que també empeny a la creació d'altres formacions més moderades com la que intenta cosir la senadora Marta Pascal.

En aquest calaix de desordres, la figura de Puigdemont sobresurt aquests dies i es posa a treballar amb el suport, a més, d'aquesta plataforma transversal d'independentistes d'esquerra que donen suport a l'expresident i en la qual apareix fins i tot gent vinculada a la CUP com ara l'exdiputat Julià de Jodar o l'activista Blanca Serra, i a ERC, com l'exconseller Carles Solà i l'alcalde i exdiputat Josep Andreu.

L'objectiu del moviment, com diu el manifest que es presentarà dissabte a les 15 h a l'Ateneu Barcelonès, és precisament definir una “estratègia compartida capaç de superar les limitacions que han tingut, tenen i tindran els nostres partits”. Per fer-ho, els promotors del manifest i de la plataforma veuen en les figures de Puigdemont i dels exconsellers Comín i Ponsatí els millors aglutinadors, conjuntament amb els membres del Consell per la República, per fer una “candidatura de país” que “prioritzi la instauració de la República”.

Els dirigents assenyalats per la plataforma encara no s'han pronunciat respecte a aquesta proposta llançada ahir, es farà una assemblea oberta el 29 de març que ve, i caldrà esperar a l'acte de Perpinyà per saber si Puigdemont té, entre els seus plans com a eurodiputat, ser present en una possible candidatura de país a les eleccions catalanes encara que sigui com a aglutinador de divisions. ■

Puigdemont, al Parlament Europeu amb Comín i Ponsatí ■ ACN

Explica “de la investidura a l'exili” i prepara el retorn

“El contingut podria ser útil no només per entendre millor el passat i el present sinó, molt especialment, per preparar-nos per al futur.” Amb aquestes paraules l'actual eurodiputat Carles Puigdemont va anunciar ahir la sortida del primer volum del dietari *M'explico*, escrit conjuntament amb el director del diari El Punt Avui, Xevi Xirgo, i que engloba des dels seus primers mesos com a president fins als fets d'octubre del 2017 amb el subtítol *De la investidura a l'exili*. El llibre, publicat per l'editorial La Campana, es presentarà el 2 d'abril i ja s'anuncia un segon volum limitat, atenció, a “la reconstrucció del re-

torn”.

Pel que fa a aquest primer treball, però, Puigdemont escriu: “No és un relat blanc, ni

conformista, ni mancat d'autocrítica. És un relat fet a paraula viva, com una narració quasi en directe.” Per a la lectura del relat, Puigdemont demana al lector “una mica d'indulgència i generositat, perquè malgrat l'honestat i el sacrifici inqüestionable de tots plegats, en alguns dels passatges d'aquesta història no quedem bé. Jo tampoc, és clar”, escriu. El llibre es publica també en castellà al segell Plaza & Janés. El Punt Avui ja va avançar informació sobre el llibre el mes de desembre passat, un treball que inclou imatges inèdites i documentació sobre els fets d'octubre del 2017. ■

L'Estat defensa la “immunitat” de Llarena

Natàlia Segura Raventós
BRUSSEL·LES

L'Estat espanyol va defensar ahir a Bèlgica que el jutge instructor de l'1-O, Pablo Llarena, té “immunitat” per exigir que es desestimi la demanda civil de l'expresident Carles Puigdemont i els exconsellers contra ell. El tribunal

de primera instància decidirà abans de dos mesos si li dona la raó, si entra a valorar el fons del cas o si pregunta primer a l'alt tribunal de la Unió Europea.

Més de mig any després d'iniciar les al·legacions per escrit, les parts es van veure ahir als jutjats civils per exposar-les oralment als tres jutges de primera

Hakim Boularbah, advocat belga de Llarena ■ ACN

instància durant cinc hores. L'equip jurídic dels exiliats va denunciar diversos comentaris de Llarena que posarien en qüestió la seva “imparcialitat”, vulnerant els drets dels seus clients quan ja vivien a Bèlgica.

Per contra, l'advocat del magistrat espanyol, Hakim Boularbah, va defensar que aquestes queixes no les poden jutjar els tribunals belgues per la seva “immunitat de jurisdicció d'estat”, però igualment va justificar els comentaris de Llarena assegurant que els va fer de

manera “totalment neutra”. A més, va acusar els independentistes d'utilitzar la demanda per “recusar” Llarena, intentar “desestabilitzar-lo” i “exportar el conflicte”.

Com ja és gairebé tradició en l'estratègia jurídica de Puigdemont, els seus lletrats van demanar fer una pregunta prejudicial al Tribunal de Justícia de la UE perquè aclareixi si Bèlgica pot jutjar Llarena. Un camí que Boularbah també va rebutjar.

Dos mesos per decidir “A tot estirar” el 24 d'abril

el tribunal civil belga dirà si té competència per fer-ho o no. I, si no ho té clar, preguntarà a Luxemburg. Si es declarés competent, convocaria una altra vista per analitzar el fons del cas.

En canvi, una desestimació de la demanda només deixaria als exiliats l'opció d'un recurs al tribunal de cassació belga.

Si no es decideix per cap d'aquestes opcions i eleva una qüestió prejudicial al TJUE, haurà d'esperar la resolució europea per decidir si entra al fons del cas o no. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El fiscal critica Capella pels permisos als presos polítics

Retreu a la consellera de Justícia que afirmés que tots tindran el règim del 100.2, que sosté que ha passat “d’excepcional a generalitzat” per a ells ■ Demana que es revoquin les sortides a Sánchez

L'exconseller d'Interior Joaquim Forn, en sortir de la presó de Lledoners, acompanyat d'una de les seves filles, per anar a la feina ■ JUANMA RAMOS

Mayte Piulachs
BARCELONA

La fiscalia de Barcelona critica obertament la política penitenciària de la Generalitat i la consellera de Justícia, Ester Capella, per haver declarat als mitjans de comunicació que “tots els presos polítics” tindran la flexibilització del règim de vida amb l'article 100.2 del reglament penitenciari, i que el seu empresonament és “una anomalia”.

El fiscal de vigilància penitenciària fa aquest retret al govern català en el recurs que ha presentat a la jutgessa de vigilància penitenciària per sol·licitar-li que tombi l'aplicació de l'article 100.2 a l'expresident de l'ANC Jordi Sánchez, condemnat a nou anys de presó per sedició. El fiscal exposa que el 100.2 “és una mesura excepcional convertida en generalitzada” amb els presos polítics perquè “ja la tenen cinc dels nou”

Primera sortida de Forn per anar a treballar

L'exconseller d'Interior Joaquim Forn va sortir cap a les 7.30 h d'ahir de la presó de Lledoners (Bages) per anar a treballar com a jurista al grup Mediapro, en el primer dia que se li aplica l'article 100.2 del reglament penitenciari, aprovat per la junta de tractament del penal.

Dos familiars –una de les seves filles i un cunyat– van recollir-lo en un cotxe privat a

la presó per traslladar-lo fins a Barcelona, on hi ha la seu de Mediapro i on va arribar cap a les 9 h.

L'exconseller, condemnat a deu anys i mig de presó per sedició, podrà sortir del penal dotze hores i mitja al dia, cinc dies a la setmana, de dilluns a divendres, per treballar en el departament legal de la productora, on s'encarregarà dels assumptes de dret públic. A la sortida de Lledoners, Forn va saludar la premsa amb un “bon dia”, i va piular: “Primer dia de permís per anar a treballar després de 841 dies sense llibertat. Moltes gràcies pel vostre suport.” Forn és el quart dels presos polítics que enceta la flexibilització del règim de vida amb el 100.2, com Jordi Cuixart, Dolors Bassa i la presidenta Carme Forcadell.

presos polítics.

Amb el 100.2, el reglament permet sortides per anar a treballar o fer voluntariat (i sempre tornar al penal a dormir) a qualsevol condemnat amb bon comportament, i no es requereix un termini de la pena complert, com admet el fiscal. Alhora és una potestat de les juntes de tractament de cada penal, formades pel director de la presó i una desena de tècnics professionals, i no requereix el vistiplau de la Generalitat. Per ara, la posició de la fiscalia ha estat presentar recurs contra totes les mesures de la junta de Lledoners: el permís de 72 hores al president d'Òmnium, Jordi Cuixart, que va rebre el vistiplau de la magistrada de vigilància penitenciària i que ara ha de revisar l'Audiència de Barcelona, com a última instància, així com també la sortida de Sánchez de 72 hores, i l'aplicació del l'article 100.2, aprovats per als dos Jordis.

Voluntari “sense mèrit”

El fiscal exposa que els permisos són incipients per l'elevada condemna i que no està prou justificada la sortida de Sánchez per fer voluntariat (a la Fundació Can Pedro de Barcelona), ja que –tal com va dir de Cuixart– “no té dèficit en voluntariat” –útil, sosté, en delictes contra Hisenda o de “cobdícia”– perquè en fa des de jove, ni en la vinculació social, sinó que li falta “reeducació amb un programa que interioritzi el respecte a la llei”. I hi afegeix, sobre el voluntariat de Sánchez: “És molt lloable fer voluntariat, però quan és l'alternativa a la presó, l'elecció no té mèrit.” ■

Buch descarta actuar contra els talls de trànsit a la Meridiana

Redacció
BARCELONA

El conseller d'Interior, Miquel Buch, descarta per ara fer cap actuació per posar fi als talls de trànsit de la Meridiana. En resposta a la petició de l'Ajuntament de Barcelona, que ha demanat que es posi punt final a les concentra-

cions, Buch va manifestar ahir que Interior només actuaria en cas que els talls representessin “un risc per a les persones o els béns”, elements que “ara per ara” no s'estan donant.

Tot i matisar que està pendent encara dels informes policials, Buch entén que per ara no hi ha moti-

us per desaconsellar la concentració i recorda que la llei és “molt clara” i que el dret de reunió i manifestació estan “garantits” per la Constitució.

En una entrevista a Rac1, Buch va manifestar que la solució és “fer viure” el dret a la mobilitat i intentar que el perjudici

sigui “el menor possible”. En aquest sentit, ha recomanat a l'Ajuntament que faci de mediador per garantir que la convivència sigui “el més adequada possible”. Responia així al tinent d'alcalde de Barcelona, Albert Batlle, que havia dit que la ciutat “està farta” de les molèsties que causen els talls. ■

Els talls a la Meridiana de Barcelona s'han fet cada nit des de fa 130 dies ■ JUANMA RAMOS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Junqueras demanda Sassoli pel vet a la seva immunitat

■ Recorre al TGUE perquè el president europeu li va negar la immunitat que havia reconegut l'advocat del TJUE ■ L'acusa de decidir sobre una petició de protecció que corresponia al comitè jurídic

Xavier Miró
BARCELONA

L'exvicepresident Oriol Junqueras ha presentat davant del Tribunal General de la Unió Europea (TGUE) una segona demanda contra el president del Parlament Europeu, David Sassoli, per haver-li negat la immunitat, el 10 de desembre, tot i que, aleshores, l'advocat del Tribunal de Justícia Europeu (TJUE) ja li havia reconegut i al cap de nou dies ho faria el mateix TJUE.

L'advocat de Junqueras, Andreu van den Eynde, motiva la demanda presentada ahir en el fet que existeix, per la Carta

de Drets Fonamentals de la Unió Europea i pel Reglament de Procediment del Parlament Europeu, un dret a la protecció de la immunitat "independent del dret nacional" de cada estat. En segon terme, perquè el Suprem espanyol no va demanar a la cambra europea que aixequés la immunitat de Junqueras impedit el pronunciament del ple, un requisit que va determinar el TJUE en la seva sentència. Van den Eynde també denuncia que Sassoli es va saltar el Reglament de Procediment en no comunicar al ple la petició de protecció d'immunitat de Junqueras que li va fer ar-

ribar l'eurodiputada Diana Riba ni va fer-la arribar al comitè jurídic del Parlament perquè decidís, tot arrogant-se una competència que no té com a president.

En la demanda, Van den Eynde recorda que la JEC va proclamar eurodiputat Junqueras el 13 de juny però el Suprem li va impedir anar al Congrés a prendre possessió i la JEC li va impedir fer-ho per via notarial o cap altra i va considerar vacant el seu escó en l'acord que va enviar el dia 20 al Parlament Europeu —el va considerar vacant tot i que el Suprem havia plantejat al tribunal europeu una qüestió pre-

David Sassoli, president del Parlament Europeu ■ ACN

judicial sobre la immunitat de Junqueras i aquell l'havia acceptat tot mostrant ambdós tribunals que calia determinar-ho. En canvi, la JEC va donar per fet que l'exvicepresident no tenia immunitat, i el president del Parlament Europeu la hi va negar el 22 d'agost en declarar-se incompetent en l'assumpte basant-se exclusivament en l'acord de la JEC.

El 10 d'octubre, l'eurodiputada Riba va enviar la petició de protecció d'immunitat, quatre dies abans que el Suprem dictés sentència contra l'exvicepresident i quan encara era en presó provisional. I tot i que el 12 de novembre l'advocat general del TJUE va afirmar la immunitat de Junqueras, Sassoli va denegar la petició el 10 de desembre, nou dies abans que el TJUE la determinés en sentència.

Junqueras ja va presentar una primera demanda al TGUE contra Sassoli aquest gener, per haver-li negat l'escó basant-se en la interpretació del Suprem a la sentència del TJUE. ■

CARNESTOLTES
SANT ISCLE DE VALLALTA

DISSABTE 22 DE FEBRER

A les 9 h al pavelló
ENCESA DE L'OLLA (sopa de recapte)
Per col·laborar-hi adreceu-vos
al Casal de la GENT GRAN

A les 11 h al Biblio@ccés
TALLER "CANONS DE CONFETI"

A les 17.15 h davant l'Ajuntament
TROBADA DE COMPARSES
seguidament, RUA CARNAVALERA

A l'arribar al pavelló
DEGUSTACIÓ DE L'ESPECTACULAR SOPA DE RECAPTE
cuinada per la GENT GRAN.
Podeu emportar-vos un "tupper" col·laborant amb 2 €
SORTEIG DE LA PANERA
ESPECTACLE FAMILIAR "RUMBA PER XICS"
amb LANDRY EL RUMBERO
TARDA/VESPRE DE TAPES
I acabarem amb la
MILLOR MÚSICA AMB EL DJ MANEL!

Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta

ADVANCED FACTORIES
3-5 MARÇ 2020
BARCELONA CCIB

DESCOBREIX LA NOVA VISIÓ PER A LA INDÚSTRIA

+360 EXPOSITORS PRESENTEN LES SEVES SOLUCIONS EN:

- Màquina-eina
- Inteligència Artificial
- Software Industrial
- Visió artificial AR/VR
- Automatització i Robòtica
- Big Data
- Eficiència Energètica
- Blockchain
- Fabricació Additiva
- Manteniment Predictiu
- IoT i Ciberseguretat
- Machine Learning

INDUSTRY 4.0 CONGRESS

+260 EXPERTS INTERNACIONALS I 8 EIXOS VERTICALS

- Aeronàutica
- Salut
- Alimentació
- Siderúrgia
- Automoció
- Textil
- Ferrovial
- Energia

GLOBAL PARTNERS:

- ABB
- accenture
- MADA
- MELTA
- hp
- IGUS
- INFAMON
- rexroth
- SIEMENS
- SCHUNK
- tecnalia
- Systeme
- UNIVERSAL ROBOTS

Acreditat a Advanced Factories amb el codi AF20BMPAVUI
WWW.ADVANCEDFACTORIES.COM

presenta **NEBEXT**

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Delgado topa amb la dreta i el repte de desjudicialitzar

La nova fiscal s'examina al Congrés i nega que la puguin recusar en afers del procés ■ "Si m'abstinc o no, cas a cas"

David Portabella
MADRID

L'únic antecedent d'un ministre que esdevé fiscal és Javier Moscoso amb Felipe González el 1986 i ahir Dolores Delgado va fer de nou un camí que desafia la independència judicial. Amb l'estret aval del Consell General del Poder Judicial per 12 vots a 7 i negant-li el mot "idònia", l'exministra de Justícia es va sotmetre a l'examen del Congrés i hi va trobar el rebuig de la dreta i la cautela d'ERC, JxCat i la CUP en el repte de desjudicialitzar. Delgado va negar que la puguin apartar recusant-la en casos del procés. "Els supòsits de si m'abstinc o no, cas a cas", va dir. "El TC ha

dit en la sentència del cas del magistrat Andrés Olletero, amb 17 anys com a diputat del PP, que la ideologia d'un jutge no computa per a la recusació", alerta al PP, Vox i Cs.

Perseguida pel passat de diputada del PSOE i pels àudios del comissari Villarejo, Delgado es va examinar al Congrés com a substituta de María José Segarra convidant a confiar en el sistema: "Poden no confiar en mi, però confiïn en el sistema". La nova fiscal va evocar els orígens laborals a Catalunya amb la plaça obtinguda al Prat i va oir la ira de la dreta i la cautela independentista. "Sigui valenta i exerceixi la potestas per guanyar-se l'auctoritas que havent estat al

Prat segur que pot", va animar-la Jaume Alonso-Cuevillas (JxCat). Després de criticar "el dret penal de ciència-ficció aplicat" al procés, Carolina Telechea (ERC) va fer un prec: "Demanem que la fiscalia sigui decent i justa." Per la CUP, Mireia Vehí va censurar l'abús del Codi Penal. "Més enllà d'opinions, el currículum l'avalua", va lloar-la Jaume Asens (Podem). "Debilita la separació de poders", va dir Luis Santamaría (PP). "Estarà sempre sota sospita", hi va afegir Edmundo Bal (Cs). "És dolorós i indigne compartir institucions amb proetarres i procolpistes", va lamentar Javier Ortega-Smith (Vox), que va lloar "la gloriosa Guàrdia Civil". ■

Dolores Delgado, ahir, moments abans de la seva compareixença al Congrés ■ EFE

El fiscal Zaragoza dicta al Congrés no refer la sedició

El poder judicial es va revoltar contra el vicepresident Pablo Iglesias i li va exigir "mesura" pel fet d'opinar que tribunals europeus han "humiliat" la justícia espanyola, però ahir la crítica va fer el viatge invers i el fiscal Javier Zaragoza va gosar dictar al Congrés com ha de procedir amb el Codi Penal. El fiscal del Suprem que va acusar els presos polítics pel delictes de rebel·lió no només no acata la sentència per sedició, sinó que censura tota "reforma ad hominem" i exigeix mantenir els tipus de rebel·lió i sedició actuals.

En un article al diari *El Mundo* titulat *La reforma y el procés*, el fiscal Zaragoza fa el pas de criticar una reforma que ara per ara és només una declaració d'intencions del ministre Juan Carlos Campo i aposta per incorporar nous tipus delictius al Codi Penal, com ara la pena de presó per convocar referèndums –com va imposar José María Aznar el 2003 abans que José Luis Rodríguez Zapatero l'abolís el 2005– o tipificar com a desobediència agreujada el fet d'ignorar reiteradament el Constitucional. Zaragoza al

ludeix a Oriol Junqueras sense citar-lo pel nom avisant que si un nou Codi Penal resta anys de presó a la sedició "el caràcter *ad hominem* de la reforma quedaria en evidència". "Tot indueix a pensar que consistirà en la creació d'un subtipus agreujat per l'ús indegut de fons públics i en la reducció de les penes, tant de presó com les d'inhabilitació, fins i tot per als casos en què es tracti d'una sedició agreujada", sosté. Zaragoza etziba a Manuel Marchena que és "forçat" aplicar la sedició a l'octubre del 2017.

El joc

LOTERÍA NACIONAL				SORTEIG 15/20		Llista acumulada de les quantitats que han correspost a cadascuna de les sis sèries dels números premiats, classificats per la seva xifra final																																	
SORTEIG DEL DIA 20 DE FEBRER DEL 2020						Aquests premis caduquen als tres mesos, comptats a partir del dia següent al del sorteig																																	
Sis sèries de 100.000 bitllets cadascuna						0		1		2		3		4		5		6		7		8		9															
NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS														
56500	300	56501	330	56502	300	56503	300	56504	300	56505	480	56506	330	56507	300	56508	300	56509	300	56510	300	56511	330	56512	300	56513	360	56514	300	56515	330	56516	330	56517	300	56518	300	56519	300
56520	360	56521	330	56522	300	56523	300	56524	300	56525	330	56526	330	56527	300	56528	300	56529	300	56530	300	56531	330	56532	300	56533	300	56534	300	56535	330	56536	330	56537	300	56538	300	56539	300
56540	300	56541	330	56542	300	56543	300	56544	360	56545	330	56546	330	56547	300	56548	300	56549	300	56550	300	56551	330	56552	360	56553	300	56554	300	56555	390	56556	330	56557	300	56558	300	56559	300
56560	300	56561	330	56562	300	56563	300	56564	360	56565	330	56566	330	56567	300	56568	300	56569	300	56570	12.300	56571	300.000	56572	12.300	56573	300	56574	300	56575	330	56576	330	56577	300	56578	300	56579	300
56580	300	56581	390	56582	300	56583	360	56584	300	56585	330	56586	330	56587	300	56588	300	56589	300	56590	300	56591	330	56592	300	56593	300	56594	300	56595	390	56596	330	56597	300	56598	300	56599	300
59200	150	59201	180	59202	150	59203	7.620	59204	60.000	59205	7.650	59206	180	59207	150	59208	150	59209	150	59210	150	59211	180	59212	150	59213	210	59214	150	59215	180	59216	180	59217	150	59218	150	59219	150
59220	210	59221	180	59222	150	59223	150	59224	150	59225	180	59226	180	59227	150	59228	150	59229	150	59230	150	59231	180	59232	150	59233	150	59234	150	59235	180	59236	180	59237	150	59238	150	59239	150
59240	150	59241	180	59242	150	59243	150	59244	210	59245	180	59246	180	59247	150	59248	150	59249	150	59250	150	59251	180	59252	210	59253	150	59254	150	59255	240	59256	180	59257	150	59258	150	59259	150
59260	150	59261	180	59262	150	59263	150	59264	210	59265	180	59266	180	59267	150	59268	150	59269	150	59270	150	59271	240	59272	150	59273	150	59274	150	59275	180	59276	180	59277	150	59278	150	59279	150
59280	150	59281	240	59282	150	59283	210	59284	150	59285	180	59286	180	59287	150	59288	150	59289	150	59290	150	59291	180	59292	150	59293	150	59294	150	59295	240	59296	180	59297	150	59298	150	59299	150
Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions	
20	60	6571	990	4932	750	6233	750	5814	750	505	180	756	180	9548	750	55	90	898	150	71	90	862	150	803	150	034	150	6	30	95	90	83	60	64	60	5	30		
		81	90	52	60	13	60	44	60																														
		1	30																																				

EN AQUEST SORTEIG HI HA EN JOC 12.600.000 D'EUROS EN PREMIS